

Danielin kirja - sata seitsemänkymmentäkaksi

Fatiman varjo: katolisen kirkon profeetallisten näkyjen taustalla olevan saatanallisen vaikutuksen paljastaminen

Jeff Pippenger

2024-04-02

Fátiman profetia oli Saatanan valmistelutyötä katolisen kirkon saattamiseksi luovuttamaan järjestönsä hänelle silloin, kun hän tekeytyy Kristukseksi, sillä se on ”Saatanan voiman mestariteos — muistomerkki hänen pyrkimyksistään asettua valtaistuimelle hallitsemaan maata oman tahtonsa mukaan”. Ne, jotka eivät halua uskoa Saatanan kykyyn tehdä ihmeitä ja jotka siksi eivät hyödy profeetallisesta todistuksesta, joka osoittaa Fátiman roolin katolisuuden ohjaamisessa, saattavat itsensä alttiiksi eksytykselle. Fátiman profetia käsitteli katolisuuden sisäistä kamppailua sekä katolisuuden sotaa ateismia vastaan.

Katolilaisuuden sota ateismia vastaan on Danielin kirjan yhdestoista luvun neljännenkymmenennen jakeen aihe. Tämän taistelun kuvaus alkoi vuonna 1798, jakeessa neljäkymmentä. Se alkoi taistelulla, jossa Napoleon, etelän kuningas, otti paavin vangiksi vuonna 1798, ja jakeen sisältämä todistus päättyy sitten siihen, että pohjoisen kuningas pyyhkäisee etelän kuninkaan pois vuonna 1989. Tuon historian sisällä (1798–1989) nämä kaksi vastustajaa vuosina 1917 ja 1918 merkitään kumpikin profeetallisella symboliikalla, joka liittää heidän molempien todistukset yhteen samalla säilyttäen jakeen yleisen teeman. Fatiman profetia on epäilemättä saatanallinen profetia, mutta se on Jumalan profeetallisen Sanan aihe, ja on sen vuoksi historiaa, joka on ymmärrettävä oikein.

”Ainoa turvallisuus sielulle tänä aikana on kysyä joka askeleella: Mitä Herra sanoo palvelijalleen? Herran sana pysyy iankaikkisesti. Raamatun tulee olla meidän opaskirjamme, ja sen sijaan että kysyisimme neuvoa ihmisten viisaudelta ja ottaisimme äärellisten kuolevaisten väitteet vastaan jumalallisena totuutena, meidän tulee tutkia varmaa profeetallista sanaa. Jumala on puhunut, ja hänen sanansa on luotettava, ja meidän on rakennettava uskomme sanalle: ’Näin sanoo Herra.’ Jumala tahtoo, että tutkimme ympärillämme tapahtuvia tapahtumia ja vertaamme niitä hänen sanansa ennustuksiin, jotta ymmärtäisimme elävämme viimeisissä päivissä. Me tahdomme Raamattumme, ja me tahdomme tietää, mitä siihen on kirjoitettu. Ahkera profetian tutkija palkitaan kirkkailla totuuden ilmoituksilla, sillä Jeesus sanoi: ’Sinun sanasi on totuus.’” Signs of the Times, October 1, 1894.

Kolmannessa sijaissodassa, sellaisena kuin se esitetään Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeissa kolmetoista–viisitoista, esitellään se valta, joka korottaa itsensä vahvistaakseen näyn. Tuo jae täyttyi vuonna 200 eKr., jolloin ”roomalaiset puuttuivat asiaan Egyptin nuoren kuninkaan hyväksi” ja ”päättivät, että häntä oli suojeltava Antiochuksen ja Filippoksen hänelle suunnittelemalta hävitykseltä”. Tuo jae ja vuoden 200 eKr. historia osoittavat, että juuri ennen sunnuntailakia, sillä perusteella, että puolustetaan Putinin heikentynyttä seuraajaa, aikana jolloin Yhdysvallat ja Yhdistyneet kansakunnat (Seleukos ja Makedonian Filippos) ovat päättäneet ottaa Venäjän alueet

ja jakaa ne keskenään molemminpuoliseksi hyödykseen, paavillinen Rooma (Tyroksen portto) alkaa soittaa musiikkiaan, lähtiessään tekemään haureutta maan kuninkaiden kanssa.

Vuosi 533, ja Justinianuksen säädös tullaan silloin toistamaan, niin kuin se on profeetallisesti kuvattuna Ilmestyskirjan 13. luvun 2. jakeessa, jossa osoitetaan, että lohikäärme (pakanallinen Rooma) antaisi paaviudelle kolme asiaa.

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja sen jalat olivat niin kuin karhun jalat, ja sen suu niin kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Ilmestys 13:2.

Pakanallisen Rooman lohikäärme antoi ”istuimensa” (Rooman kaupungin) paaviudelle vuonna 330, kun Konstantinus siirsi pääkaupunkinsa Konstantinopoliin. Klodvig antoi sotilaallisen ”voimansa” paaviudelle vuodesta 496 alkaen, ja vuonna 533 Justinianus antoi siviilisen ”vallan” paaviudelle. Viisi vuotta myöhemmin pakanallinen Rooma asetti paaviuden valtaistuimelle, kuten Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeet kuusitoista, kolmekymmentäyksi ja neljäkymmentäyksi esittävät. Kun Yhdysvallat voittaa kolmannen sijaissodan, paavius on kukistanut Venäjän kommunistisen vallan, joka on Fatiman profetian kohteena. Sijaissodissa on totuuden tunnusmerkki, sillä kaikki kolme taistelua käydään paavillisen sijaisarmeijan välityksellä.

Ensimmäinen ja viimeinen paavillinen sijaisarmeija on Yhdysvallat (luopio protestantismi). Kesimmäinen sijaisarmeija on Ukrainan natsit, jotka olivat myös katolinen sijaisarmeija kommunistista Venäjää vastaan toisessa maailmansodassa. On kolme maailmansotaa, ja on kolme sijaisotaa. Sekä maailmansotien että sijaisotien toinen sota oli natsismi. Nykyinen sota Ukrainassa on rajamaan sota, joka ensimmäisen kerran täytti jakeet yksitoista ja kaksitoista Raphian taistelussa. Sota Ukrainassa toteutuu nyt kolmannen voihuudon islamin kolmen iskun toisena aikana, vaikka islam ei ole osallisena juuri siinä sodassa.

Ensimmäinen isku kohdistui hengelliseen ihanaan maahan 11. syyskuuta 2001, ja kolmesta iskusta viimeinen tapahtuu sunnuntailaissa, ja se kohdistuu jälleen hengelliseen ihanaan maahan. Kolmasen vitsauksen islamin kolmesta iskusta toinen kohdistui kirjaimelliseen muinaiseen ihanaan maahan 7. lokakuuta 2023. Tuo sota käydään täsmälleen samalla alueella, jolla Ptolemaios saavutti voiton Raphian taistelussa. Jeesus sanoi, että viimeisinä päivinä olisi sotia ja sanomia sodista.

Sodat, joihin Jeesus viittasi, tapahtuvat historiassa silloin, kun jokaisen näyn vaikutus täyttyy, ja Hesekiel kirjasi tuon tosiasian. Tuossa historiassa kuvataan islamin kolmannen voihuudon saapuminen, sijaissotien toinen ja kolmas taistelu, Yhdysvaltain sisällissodan toistuminen sekä Yhdysvaltain vallankumoussodan toistuminen. Nämä sodat toteutuvat sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen historian aikana, ja pian tulevan sunnuntailain yhteydessä Herra nostaa sotajoukkonsa lipuksi, kun lopullinen, kolmas maailmansota alkaa ja kun kolmannen voihuudon islam kärjistää kansojen vihastuttamisen.

Ja te saatte kuulla sodista ja sanomia sodista; katsokaa, ettette hämmästy, sillä tämän kaiken täytyy tapahtua, mutta loppu ei ole vielä. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää, ruttoa ja maanjäristyksiä on oleva monin paikoin. Mutta

kaikki tämä on synnytystuskien alkua. Matteus 24:6–8.

Sinetöimisen aikana sadastaneljästäkymmenestä neljästä tuhannesta Jumalan kansan kaksi luokkaa määritellään niiden kyvyn perusteella nähdä ja kuulla.

Sentähden minä puhun heille vertauksin, koska he näkevin silmin eivät näe, ja kuulevin korvin eivät kuule eivätkä ymmärrä. Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: Kuulemalla te kuulette ettekä ymmärrä, ja näkemällä te näette ettekä käsitä. Sillä tämän kansan sydän on paatunut, ja korvillaan he kuulevat raskaasti, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he milloinkaan näkisi silmillään ja kuulisi korvillaan ja ymmärtäisi sydämellään ja kääntyisi, niin että minä parantaisin heidät. Mutta autuaat ovat teidän silmänne, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat. Matteus 13:13–16.

Sinä ajanjaksona, joka alkoi 11. syyskuuta 2001, Jeesus sanoi: ”te saatte kuulla sodista ja sanomia sodista.” Ilmestyskirjassa Johannes edustaa niitä, jotka kuulevat Kristuksen äänen.

Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan. Ilmestys 1:10.

Se ”ääni”, jonka hän kuuli, oli ”niin kuin pasuuna”, ja pasuuna on sodankäynnin vertauskuva, ja hän kuuli äänen takanaan. Sitten hän kääntyi nähdäkseen äänen.

Ja minä käännyin katsomaan sitä ääntä, joka puhui minulle. Ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa; ja seitsemän lampunjalan keskellä yhden, Ihmisen Pojan kaltaisen, puettuna pitkään viittaan ja vyötettynä rintojen kohdalta kultaisella vyöllä. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkeat kuin villa, niin valkeat kuin lumi, ja hänen silmänsä niin kuin tulen liekki; ja hänen jalkansa olivat kuin kiiltävä vaski, ikään kuin ahjossa hehkutettu, ja hänen äänensä niin kuin paljojen vetten pauhina. Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti terävä kaksiteräinen miekka, ja hänen kasvonsa olivat niin kuin aurinko, kun se paistaa voimassansa. Ja kun minä hänet näin, minä kaaduin hänen jalkojensa juureen niin kuin kuollut. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen minulle: Älä pelkää; minä olen ensimmäinen ja viimeinen. Ilmestys 1:12–17.

Näky Kristuksesta, jonka Johannes näki kääntyessään katsomaan ääntä, oli sama näky, jonka Daniel näki luvussa kymmenen, sama näky, jonka Jesaja näki luvussa kuusi, ja sama näky, jonka Paavali näki nähdessään seitsemän ukkosenjylinän historian.

”Nöyryys on erottamaton sydämen pyhydestä. Mitä lähemmäksi sielu tulee Jumalaa, sitä täydellisemmin se nöyrytyy ja alistuu. Kun Job kuuli Herran äänen tuulispäästä, hän huudahti: ’Sentähden minä peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhassa.’ Jesaja taas, kun hän näki Herran kirkkauden ja kuuli kerubien huutavan: ’Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot’, huusi: ’Voi minua, minä hukun!’ Daniel sanoo, kun pyhä sanansaattaja oli käynyt hänen luonaan: ’Minun voimani raukesi täysin.’ Paavali, sen jälkeen kun hänet oli temmattu kolmanteen taivaaseen ja hän oli kuullut sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua, sanoi itsestään olevansa ’kaikkein pyhimpien vähäisin’. Rakas Johannes, se, joka nojasi Jeesuksen rintaa vasten ja katseli hänen kirkkauttaan, lankesi enkelin eteen niin kuin kuolleena. Mitä läheisemmin ja lakkaamattomammin katselemme Vapahtajaamme, sitä vähemmän näemme itsessämme

sellaista, mitä voisimme hyväksyä.” Signs of the Times, 7. huhtikuuta 1887.

Kun Gabriel selitti näyn Danielille, hän esitti yhdestoista luvun profeettalliset tapahtumat. Nuo tapahtumat ovat sodankäynnin kuvausta, ja näiden sotien esittämisessä syyksi tuleva naispuolinen ”mareh”, ilmaistuna muodossa ”marah”, sai Danielin muuttumaan Kristuksen kuvan kaltaiseksi. Kun Kristus sanoo, että te saatte kuulla sodista ja sanomia sodista, Hän yksilöi ne sodat, jotka esitetään Danielin kirjan yhdestoista luvussa. Hän osoittaa edelleen, että nähdäkseksi näyn, joka saa katsojan muuttumaan Hänen kuvansa kaltaiseksi, sinun on käännäyttävä ympäri, sillä ääni on sinun takanasi. Daniel 11:ssä kuvatut sodat ovat kuvauksia sodista, jotka ovat tapahtuneet menneessä historiassa. Kuulemalla noista menneisyyden sodista ihminen saa opetusta siitä historiasta, joka on tapahtumassa juuri nyt, mutta vain, jos hänellä on silmät nähdä ja korvat kuulla.

Kun Hesekiel kirjoitti, että tulisi aika, jolloin näky ei enää viipyisi, se liittyi Hesekielin näkyyn taivaallisesta pyhäköstä, jossa Hesekiel muun muassa näki ”pyörät pyörien sisällä”, jotka sisar White tunnistaa inhimillisten tapahtumien monisyiseksi yhteisvaikutukseksi.

“Keban-joen rannoilla Hesekiel näki pohjoisesta tulevan pyörretuulen, ‘suuren pilven, ja tulen, joka kietoutui itseensä, ja kirkkauden sen ympärillä, ja sen keskeltä ikään kuin meripihkan hohteen’. Useat pyörät, jotka leikkasivat toisensa, liikkuivat neljän elävän olennon ohjaamina. Korkealla kaiken tämän yläpuolella ‘oli valtaistuimen muoto, näöltään safiirikiven kaltainen; ja valtaistuimen muodon päällä oli hahmo, joka näytti ihmisen kaltaiselta’. ‘Ja kerubien kohdalla näkyi ihmiskäden muoto niiden siipien alla.’ Hesekiel 1:4, 26; 10:8. Pyörien rakenne oli niin monimutkainen, että ne ensi silmäyksellä näyttivät olevan sekasorrossa; kuitenkin ne liikkuivat täydellisessä sopusoinnussa. Taivaalliset olennot, joita kerubien siipien alla oleva käsi kannatti ja johti, panivat nämä pyörät liikkeelle; niiden yläpuolella, safiirivaltaistuimella, oli Iankaikkinen, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, jumalallisen laupeuden vertauskuva.”

“Niin kuin pyöriä muistuttavat moninaiset rakenteet olivat kerubien siipien alla olevan käden johdettavina, samoin ihmisten tapahtumien monimutkainen kulku on jumalallisen hallinnan alainen. Kansojen kiistojen ja kuohunnan keskellä Hän, joka istuu kerubien yläpuolella, ohjaa yhä maan asioita.

Kansojen historia, jotka toinen toisensa jälkeen ovat täyttäneet niille määrätyn aikansa ja paikkansa todistaen tietämättään totuudesta, jonka merkitystä ne eivät itse ymmärtäneet, puhuu meille. Jokaiselle kansalle ja jokaiselle nykyajan ihmiselle Jumala on määrännyt paikan suuressa suunnitelmassaan. Tänä ihmisiä ja kansoja mitataan sen luotinarun mukaan, joka on Hänen kädessään, joka ei tee virhettä. Kaikki ratkaisevat oman kohtalonsa oman valintansa kautta, ja Jumala ohjaa kaikkea tarkoitustensa toteutumiseksi.

”Se historia, jonka suuri MINÄ OLEN on sanassaan merkinnyt, liittäen lenkin lenkkiin profeettallisessa ketjussa menneisyyden ikuisuudesta tulevaisuuden ikuisuuteen, ilmoittaa meille, missä olemme tänään aikakausien kulussa ja mitä tulevana aikana voidaan odottaa. Kaikki se, minkä profetia on ennustanut tapahtuvaksi tähän nykyiseen aikaan asti, on piirtynyt historian sivuille, ja me voimme olla varmat, että kaikki se, mikä on vielä tulematta, täyttyy järjestyksessään.

“Kaikkien maallisten valtojen lopullinen kukistaminen on selvästi ennustettu totuuden sanassa. Ennustuksessa, joka lausuttiin silloin, kun Jumalalta tullut tuomio julistettiin Israelin viimeiselle kuninkaalle, annetaan tämä sanoma.” Education, 178, 179.

Monimutkaiset pyörät, jotka ensi näkemältä vaikuttavat olevan sekasorrossa, ovat ihmistapahtumien monimutkaista liikettä, sellaisena kuin se ilmenee kansojen riidassa ja kuohunnassa. Historia, jonka Kristus on Sanassaan viitoittanut, osoittaa meille, missä olemme, ja tehdessään niin se yksilöi kaikkien maallisten valtakuntien lopullisen kukistumisen. Sinetöimisen aika, joka koskee sitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, on se kohta, jossa jokaisen näyn vaikutus täyttyy, ja tämän historian sisällä pyörät kuvaavat niitä sotia ja sanomia sodista, jotka Kristus osoitti ”murheiden aluksi”. Murheiden alku alkoi 11. syyskuuta 2001, sillä silloin alkoi sen sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aika, ja sinetöivä enkeli asettaa merkkinsä niiden päälle, jotka huokaavat ja valittavat niitä kauhistuksia, joita tehdään seurakunnan ja maan keskellä.

Sodat maassa synnyttävät murhetta niille, jotka näkevät ja kuulevat, mitä nuo sodat edustavat. Sinetöimisen historia osoittaa kaikkien maallisten valtakuntien lopullisen kukistumisen, ja näiden valtakuntien kukistuminen on jäljitetty menneisyyden profeetallisessa historiassa. Kun Jesaja kuudennessa luvussa näki saman näyn kuin Johannes, Daniel, Hesekiel, Job ja Paavali, hän tarjoutui vapaaehtoisesti esittämään sanoman tuota aikaa varten, mutta hän kysyi, kuinka kauan hänen olisi esitettävä tuota sanomaa?

Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Niin minä sanoin: Katso, tässä minä olen, lähetä minut. Ja hän sanoi: Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö; näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Paaduta tämän kansan sydän, tuki heidän korvansa ja sokaise heidän silmänsä, etteivät he näkisi silmillään ja kuulisi korvillaan ja ymmärtäisi sydämellään ja kääntyisi ja tulisi parannetuksi. Niin minä sanoin: Herra, kuinka kauaksi aikaa? Ja hän vastasi: Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autioina ilman asukasta ja talot ilman ihmistä ja maa on kokonaan hävitetty, ja Herra on siirtänyt ihmiset kauas pois ja suuri hylkääminen on keskellä maata. Jesaja 6:8–12.

Jesajalle annettu vastaus oli, että hänen tuli esittää sanomaa, kunnes ”maa on perin juurin hävitetty”. Sinetöimisen sanoma annetaan sodankäynnin aikana, ja tämä sodankäynti yksilöidään nimenomaisesti sen ”marah”-näyn tulkinnaksi, jonka kaikki profeetat näkivät. Ulkoinen sanoma on tarkoitettu synnyttämään sisäinen kokemus, mutta ainoastaan niissä, jotka ”kuulevat”.

Paavin sijaisarmeijan, natsien, yhteys toisessa maailmansodassa asettuu, rivi riviltä, yhdenmukaiseksi toisen sijaisarmeijan kanssa toisessa sijaissodassa, ja toinen maailmansota itse asettuu yhdenmukaiseksi toisen sijaissodan kanssa. Toisen sijaissodan yhteys Raphian rajaseutusotaan, joka nyt toistuu Ukrainassa, on maantieteellisesti yhteydessä Islamin kolmanteen voi-huutoon kuuluvaan toiseen iskuun, joka alkoi 7. lokakuuta 2023, ja se edustaa profeetallisia pyöriä pyörien sisällä.

Vuonna 1999 julkaistiin John Cornwellin kirjoittama kirja. John Cornwell oli tuolloin Senior Research Fellow Jesus Collegessa Cambridgessa, Englannissa, sekä palkittu toimittaja ja kirjailija. Kirja käsitteli toisen maailmansodan aikana hallinneen Rooman paavin roolia. Kirja alkaa tulevan paavin isoisästä, joka oli paavi Pius IX:n, Pio Nonona tunnetun, oikea käsi. Vuonna 1849 tasavaltalainen väkijoukko hyökkäsi Vatikaanin alueelle, ja paavi Pius IX pakeni Rooman kaupungista. Mies, jonka hän otti mukaansa maanpakoon, oli Eugenio Pacellin isoisä. Eugenio Pacelli oli paavi Pius IX:n oikean käden pojanpoika, ja hänestä tuli myöhemmin Pius XII, ja Eugenio Pacellista kertovan kirjan nimeksi tuli Hitlerin paavi, Pius XII:n salainen historia.

Teoksessaan Cornwell tarkastelee sitä, missä määrin paavi Pius XII, entinen kardinaali Eugenio Pacelli, oli tietoinen natsihallinnon juutalaisiin toisen maailmansodan aikana kohdistamasta vainosta ja miten hän siihen reagoi. Hän osoittaa, että Pius XII:n julkinen vaikeneminen ja toimettomuus holokaustin tuomitsemisessa ilmensivät hänen moraalitonta johtajuuttaan sodan aikana.

Cornwell esittää historiallista taustaa Pius XII:n paaviudelle, mukaan lukien hänen diplomaattinen taustansa ja ajan monimutkaiset poliittiset asetelmat. Hän tarkastelee Vatikaanin toimintatapaa suhteessa natsi-Saksaan. Cornwell toteaa, että Pius XII jätti puhumatta holokaustia vastaan eikä puuttunut vainottujen juutalaisten puolesta, sillä hän oli vuonna 1933 kardinaalina saanut aikaan konkordatin Hitlerin kanssa, joka lupasi katolisen alistumisen Hitlerin työlle.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Toisen maailmansodan jälkeen jotkut natsien sotarikolliset onnistuivat pakenemaan oikeutta lähtemällä pakoon eri maihin, mukaan lukien useisiin Etelä-Amerikan maihin. Ensisijaiset keinot, joita he käyttivät paetakseen ja päästäkseen Etelä-Amerikkaan, sisälsivät:

Rotanurat: Rotanurat olivat salaisia pakoreittejä, joita erilaiset järjestöt, mukaan lukien katolinen kirkko ja myötämieliset tiedusteluvirastot, perustivat auttaakseen natsveja ja muita pakolaisia pakenemaan Euroopasta. Näihin reitteihin liittyi usein väärin henkilöllisyyksien, väärennetyjen asiakirjojen ja salakuljetusverkostojen käyttö heidän kulkunsa helpottamiseksi turvasatamiin, mukaan lukien Etelä-Amerikka.

Väärennetyt asiakirjat: Monet natsipakolaiset hankkivat väärennetyjä passeja, viisumeita ja muita matkustusasiakirjoja salatakseen todellisen henkilöllisyytensä ja välttääkseen kiinnijäämisen. He käyttivät näitä asiakirjoja matkustaakseen puolueettomien tai myötämielisten maiden kautta ennen pääsyään Etelä-Amerikkaan.

Viranomaisten myötävaikutus: Joissakin tapauksissa Etelä-Amerikan maiden myötämieliset viranomaiset katsoivat sormiensa läpi natsipakolaisten läsnäoloa tai avustivat heitä aktiivisesti välttämään kiinnijäämisen. Eräät hallitukset, erityisesti ne, joiden autoritaariset hallinnot suhtautuivat myötämielisesti natsi-ideologiaan, tarjosivat näille henkilöille turvapaikan.

Oikeudelliset porsaanreiät: Eräät natsien sotarikolliset käyttivät hyväkseen Etelä-Amerikan maiden oikeudellisia porsaanreikiä tai löyhiä luovutuslakeja välttääkseen luovuttamisen Eurooppaan, missä he joutuisivat syytteeseen rikoksistaan.

Kaiken kaikkiaan salareittien, väärennettyjen asiakirjojen, viranomaisten osallisuuden ja oikeudellisten porsaanreikien yhdistelmä mahdollisti sen, että natsien sotarikolliset pääsivät pakenemaan Etelä-Amerikkaan ja välttämään oikeuden toteutumisen monien vuosien ajan toisen maailmansodan päättymisen jälkeen. ChatGPT, maaliskuu 2024.